

HET KIND IS DE NORM

Hij pakte een kind op en zette het in hun midden neer. (Marcus 9:36)

Jezus maakte een kind tot middelpunt van zijn kring van leerlingen. Zoiets doen wij vandaag ook. Twee baby's staan vandaag in het middelpunt. En reken maar dat ze dat al wat langer staan. Dan wel niet hier in de kerk, maar thuis wel. Meteen vanaf de geboorte staan ze al in het middelpunt van de belangstelling. Ouders die voor het eerst een kindje krijgen, merken dat als de beste. Tot die tijd waren ze met z'n tweeën en hadden zij een rijk van vrijheid. Maar vanaf het moment dat zij vader en moedert worden draait alles in hun leven ineens om dat kind. Maar al moet je misschien wel eens slikken bij het inleveren van zoveel vrijheid, je hebt het er graag voor over, want je bent de koning te rijk. En dat ben je met de tweede of de derde nog steeds. Want je bent de koning te rijk omdat je zoon of dochter een prins of prinses is. Zo worden ze in ieder geval wel vaak behandeld: als kleine prinsjes en prinsesjes. Niet alleen door de ouders, ook door grootouders. Gretig leggen zij hun kleinkinderen in de watten. Want ook in hun leven zijn de kleinkinderen ineens kleine middelpuntjes. Daarom komen ze ineens zovaak over de vloer. Maar als je als ouders een beetje geluk hebt, en je eigen ouders in de buurt wonen, heb je meteen een oppas, soms zelfs voor hele dagen. En als ze kunnen doen ze het graag, want waar kinderen geboren worden staan ze meteen in het middelpunt. Wat ik zeg? Op een voetstuk!

Jezus zette dat ene kind ook op een denkbeeldig voetstuk. Hij maakte het kind tot voorbeeld voor zijn leerlingen. Maar om een andere reden dan wij doorgaans denken. Wij maken er al snel van dat het geloof van een kind tot voorbeeld wordt gesteld. 'Wij moeten kinderlijk geloven,' zeggen we dan, en we bedoelen: de dingen net zo gemakkelijk aannemen als zij. Maar dat laatste is maar gedeeltelijk waar. Kinderen kunnen ook de oren van je hoofd vragen. Vooral als ze een jaar of vier zijn. Dan willen ze alles weten: waarom is dit en waarom is dat? En achter elke antwoord dat je geeft klinkt vaak een nieuwe 'waarom?' Kinderen nemen dus niet alles zomaar aan; ze willen er het hunne van weten.

Anderen denken dat Jezus het kind uit vertédering in het midden plaatste. Maar we moeten kinderen niet idealiseren. Kinderen vertederen niet alleen. Wie ooit een huilbaby heeft gehad, weet beter. En kinderen kunnen ook weleens het bloed onder je nagels vandaan halen. En onderling kunnen ze snoeihard zijn. En wie niet weet wat ik bedoel moet maar eens op de Tv naar zo'n opvoedprogramma over onhandelbare kinderen kijken. Dat weet je: ook kinderen kunnen darmen zijn. Nee, gelukkig niet altijd en ook niet vóór altijd en zeker niet allemaal. Maar je moet ze niet idealiseren. Jezus doet dat ook niet. Hij zet het kind niet in het midden om te zeggen: 'Kijk eens hoe schattig. Wat een lief kind, daar zouden jullie eens een voorbeeld aan moeten nemen.' Hij bedoelde iets anders. En wat hij bedoelde was in die tijd best opzienbarend.

Een kind telde in die tijd veel minder mee dan in onze tijd. Een kind was hoogstens een volwassene-in-wording, een lager stadium van menszijn. Volwassen-zijn was de norm. Nou ja, zelfs dat niet eens. Een volwassen mán – dát was de norm. Want vrouwen stonden ook lager op de ladder. En kinderen daar nog ergens onder. Maar Jezus keert dat om. Hij maakt het kind zijn tot norm. De laatste maakt hij de eerste. De minst belangrijkste wordt de maat waaraan zijn leerlingen zich moeten gaan meten.

Wat heeft een kind dan wat een volwassene niet heeft? Och, je kunt het beter omkeren en vragen: wat heeft een kind nog niet wat een volwassene wel heeft?

Het antwoord luidt: gewicht. Ik bedoel dat natuurlijk niet letterlijk, maar figuurlijk. Een kind doet nog niet aan gewichtigdoenerij. Het kan wel spelen alsof het Superman zelf is. Maar het is dus maar spel. Dat is aandoenlijk. Bij volwassenen is gewichtigdoenerij vaak dodelijke ernst. En dat is niet aandoenlijk, maar lachwekkend. En daaraan leden de discipelen: aan lachwekkende gewichtigdoenerij. Ze streden onderling over de vraag wie de belangrijkste was. Zo zitten wij volwassenen vaak in elkaar: we zijn uit op prestige. De ander mag zeker niet te gering over ons denken. Daarom maken wij ons groter dan wij zijn. Om indruk te maken. En we zijn ook zelf op onze beurt ook weer onder de indruk van mensen met prestige. Als we de koningin ontmoeten zouden we net even anders gaan spreken dan normaal: deftiger. Maar een kind kan ontwapenend zeggen: 'Wat heb jij een mooie hoed.'

Daarom stelde Jezus het kind in het midden. Het is niet gewichtig. Dat was het zeker niet in die tijd. En in veel delen van de wereld telt een kind nog steeds niet mee. Een kind doet niet aan gewichtigdoenerij. Zijn discipelen moesten daar een voorbeeld aan nemen. Dat is opmerkelijk. Wij vragen bij de doop altijd aan ouders of zij aan hun kinderen een voorbeeld willen géven. Maar Jezus zou ook het omgekeerde vragen: 'Wil u aan uw kind een voorbeeld némen?' In de kring rond Jezus is niet de volwassene is de norm, maar het kind. Want Jezus leerde: wie zó het leven af blijft kijken van een kind, laat God zelf in zijn leven. Want in het onbevangen kind komt God zelf mee. Zoals Muus Jacobse schreef:

*In ieder kind wordt God opnieuw geboren
En bouwt Hij zich verrukt een nieuw heelal.
Wat eens bestaat blijft eeuwig Hem behoren.
Niets dat ons scheiden zal.*

VOORBEREIDING

Welkomstwoord

Stilte voor persoonlijke voorbereiding

Zingen: Psalm 105: 1,2,3

Bemoediging, drempelgebed en groet

v.: onze hulp is in de naam van de Heer

g.: **die hemel en aarde gemaakt heeft**

v.: die trouw blijft tot in eeuwigheid

g.: **en niet laat varen het werk van zijn handen**

v.: Laten wij bidden.....

door Jezus Christus, onze Heer.

g.: **Amen**

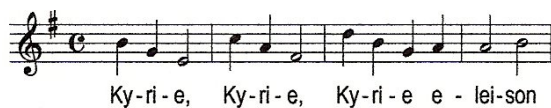
v.: de Heer zij met u

g.: **ook met u zij de Heer**

(gemeente gaat zitten)

Kyriëgebed

v.: ....zo bidden en zingen wij:

Glorialied: Psalm 98: 3,4

Na gesprek met kinderen:

1. Het licht is ons voor - ge - gaan

en straalt als een lo - pend vuur.

Het wijst ons de weg,

hoe wij in vre - de kun - nen gaan

ROND HET WOORD

Gebed van de zondag

Lezing: Marcus 9, 30-37

Zingen: Gezang 482: 1-4

Uitleg en verkondiging

Meditatief orgelspel

Zingen: Gezang 482: 5-8

DOOP

Kinderen brengen doopwater binnen

Bij binnenbrengen kinderen zingen we:

Jouw leven staat aan het begin,
het heeft nog geen herinnering,
het is zo weerloos en zo klein,
je weet nog niet hoe het zal zijn

Refrein:

O Heer, bevestig ons bestaan,
noem ons bij onze naam.

Je huilt nog van verwondering,
maar jij hoort hier, in onze kring.
het water wacht, die diepe zee
geeft jou een taal, een teken mee
(Refrein)

Over de doop

Naamgeving

Doopgelofte

Zingen: Apostolische Geloofsbelijdenis

Doopgebed

Wensen van de ouders

Doopbediening

Zingen: Verbonden met vader en moeder

Verbonden met vader en moeder,
natuurlijk het meest met die twee,
maar ook met de andere mensen
vier jij hier dit feest met ons mee.

Refrein:

Je hebt al een naam, maar je krijgt er één
bij op dit feest,
want jij bent gedoopt in de naam van de
Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Je bent al een tijdje bij mensen,
je naam is bij ons al vertrouwd
en dus is het tijd om te vieren,
dat God die je kent, van je houdt.
(refrein)

Vraag aan gemeente

Aansteken doopkaarsen

Aanbieden geschenken

Zingen:

Je bent een begrip aan het worden;
steeds meer mensen noemen je naam;
ook God begint jouw naam te roepen
en dus zijn wij hier nu tezaam.
(refrein)

Nu mag je gaan leven met mensen
verbonden in liefde en trouw
omdat zij vandaag bij dit dopen
Gods Naam legden naast die van jou.
(refrein)

GEBEDEN EN GAVEN

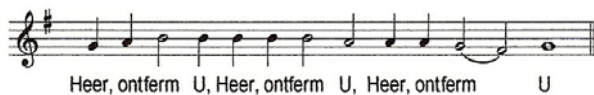
Jan Mulder gaat namens de gemeenten uit onze regio een aantal weken op bezoek naar onze zustergemeenten in Rwanda. Over hem wordt de volgende reiszegen uitgesproken:

Reiszegen

Laat God je onafscheidelijk vergezellen
en je begeleiden op al je wegen;
laat Christus de staf zijn in je hand
en de richting van elke voetstap;
laat de Geest voor je zijn
als de wind in de rug,
die je brengt op wegen van vrede.
Wees gezegend, ga met God, á Dieu!

Voorbeden

v.: ....zo bidden en zingen wij:

Inzameling van de gaven

Slotlied: *We vragen het aan de kinderen*

Zegen

